

KERKBODE

Hersteld Hervormde Gemeente Ouddorp

Jaargang 42, nr. 14 – 7 januari 2021

Zo dan, laat ons najagen hetgeen tot de vrede en hetgeen
tot de stichting onder elkander dient.

Romeinen 14:19

MEDITATIE

Hij maakt alle dingen nieuw

En Die op den troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw (Openbaring 21:5).

Een nieuw jaar kan als een nieuw begin ervaren worden. Het meeste zal echter wel weer als afgelopen jaar blijken. Wat op de eerste dag zo nieuw en fris lijkt, is alweer gauw gewoon en blijkt ook geen stand te houden. Goede voornemens blijken al snel niet haalbaar. De oude problemen van vorig jaar reizen met ons mee. Het oude verdriet blijft ook schrijven. En...we nemen overal onszelf mee, met onze hebbelijke en onhebbelijke en zondige karaktertrekken.

Het is met al die dingen als met het gebroken speelgoed van kinderen. Zij vragen, of het gelijmd kan worden. We zullen het eens proberen. Soms is het al heel gauw duidelijk, dat het onmogelijk is. In een ander geval is het nog wel te proberen. De breuklijnen blijven echter zichtbaar. Daarop breekt het voorwerp na enige tijd toch weer. Alles op aarde ademt de gebrokenheid en de vergankelijkheid. Dat komt door die breuk met de Schepper van het heelal. Er is er maar Eén Die daar verandering in kan brengen: dezelfde Schepper van hemel en aarde.

Johannes ziet Hem. *En die op de troon zat, zeide:...* Verschillende machthebbers en rijken zijn al aan zijn ogen voorbij getrokken. Verschillende verschrikkingen en gerichten heeft hij al moeten aankondigen. Maar Hij Die op de troon zit van hemel en aarde is God, de Almachtige. Hij is de soevereine. Hij regeert hemel en aarde. Bij alles wat tegenzit, in de weg zit en dwarszit, zit er Eén op de troon. Zijn Goddelijke almacht spreekt en het is er. Zijn wil gebiedt en het wordt terstond.

Deze almachtige God vraagt in de tekstwoorden de aandacht voor iets onvoorstelbaars. *Zie...* Het is zo onmogelijk voor te stellen voor Johannes. Na al die gerichten van wereldwijde oorlogen, hongersnoden, ziektegolven en het laatste oordeel over alle zonde en goddeloosheid, lijkt het haast niet meer mogelijk. Is er nog iets anders? Zal er nog wat goeds volgen? Ja. En leg dit weg in uw hart, bewaar en overdenk het in je gedachten. Juist wanneer onze aandacht wordt opgeëist door moeiten en zorgen. Door dingen die we uit het oude jaar gewoon weer op ons moeten nemen en verder dragen. Wat zijn de gevolgen van de zondeval voor deze en gene toch soms een ondraaglijke last. Wat heeft de zonde zelf niet in deze wereld gebracht. Al het fijne wordt zo snel oud en al de moeiten en zorgen zijn zo taai. Deze wereld hijgt naar het einde. De wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid. Wie van de wellust leeft, of van de hebzucht of van de eierzucht is de verdwijning nabij. Heb

je het vergankelijke en lege daarvan ingezien? De Heilige Geest doet het nog inzien. Alles wat in de wereld haar oorsprong vindt, is het einde nabij. Wie daarin het leven zoekt, wie zich daaraan vasthoudt, gaat straks mee ten onder. Dan ben je pas hopeloos verouderd en ouderwets. Dan heb je geen toekomst. Want wat verouderd is en wat verslijt, heeft geen recht en reden van bestaan voor God. Wie dat nu alles los moest en mocht laten, die hunkert naar de volmaaktheid. Want u ziet de zonde overal doorwoekeren. Je eigen leven is nog zo'n wereld van ongerechtigheid.

En wat zegt Hij nu? *Zie, Ik maak alle dingen nieuw.* Niet alleen het oude jaar gaat voorbij, maar ook deze oude, moe geworden wereld. Wij verwachten naar Zijn belofte een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont. Daarin komen Zijn zorg voor de aarde en Zijn verlossing van zondaren samen. Hij begint heel klein door Zijn troon neer te zetten in zondaarsharten. Hoe wordt alles nu nieuw? *Indien iemand in Christus is, die is al een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie het is alles nieuw geworden* (2 Korinthe 5:17). Hij gaat afsnijden van die oude stamvader Adam. Door een hartelijke bekering te werken. Overtuigd van zonde slaan velen aan het werk. Door uw leven te veranderen probeert u Christus te bewegen, genadig te zijn. Maar dat wordt onmogelijk. Je vraagt of Christus je tekorten wil aanvullen. Maar dat doet Hij niet. U bedelt vervolgens om genade. Nog steeds voelt u zich beter dan anderen. U bent ernstig. Je kunt geloven. Maar ook dat wordt onmogelijk. Ten slotte brengt de Heilige Geest door het ware geloof in Christus, om aan Hem alleen genoeg te hebben. Hij doet met andere woorden nieuwe wijn van Zijn genade in de nieuwe zak van het zondaarshart. Dat nieuwe schepsel begint strijd te leveren met de oude mens. Wanneer die oude mens weer opgaat in een godsdienst van plichten, dan verdwijnt alle troost weer. Maar de Heere God zoekt de Zijnen weer op in de woestijn van dit leven, waarin zij zichzelf niet het leven kunnen houden. Zo maakt de Heere het al nieuw door Zijn Heilige Geest in dit leven. Dat is nu zo nodig voor ieder van ons, om eenmaal met al het oude voor eeuwig voorbij te gaan en ten onder te gaan.

O bedroefd zondaarshart, Hij troost het hart dat schreiende tot Hem vlucht. Dan neemt Hij het verdriet over de zonde wel eens even weg. Dat verdriet over het oude ongelof, de oude zorgen en bekommernissen, het oude, verharde hart, oude dwaasheid, oude misslagen, oude zonden en overtredingen, het oude bestaan van Adam. Door de tranen daarover kunnen we soms volstrekt niet zien, dat Hij wat nieuws voor ons heeft geschapen, en dat Hij ook ons heeft vernieuwd tot het evenbeeld van Christus. In plaats van oude zonde geeft Hij nieuwe onschuld, voor oude dwaasheid nieuwe kennis, voor de oude moedeloosheid nieuwe moed. Alles wat wij bederven, kan Hij immers nieuw maken. Hij sterkt het geloof door Zijn Woord. Hij fundeert de hoop vaster in Christus. Hij wakkert de liefde aan. Dat alles heeft Gods volk door het geloof in Christus. Er is al een nieuw begin, maar niet

compleet nieuw. Straks wordt alles volkomen nieuw. Het geloof wordt zien. De hoop wordt vervuld. De liefde blijft. Zelfs de liefde tot God zal nieuw zijn, want die is dan volmaakt, gereinigd van alle onzuivere bedoelingen. Alles wat de Heere nieuw maakt dat blijft eeuwig nieuw, fris en vers. Christus heeft al dat nieuws gekocht voor Zijn Kerk. Door de prijs van Zijn dierbaar bloed te betalen. Hij heeft de aarde al gekocht om ons te dienen tot zaligheid. Al het goddeloze volk verdoet Hij als schuim van deze aarde. Voor godsdienst zonder Godsvreze is ook geen plaats op de nieuwe hemel en aarde. Maar waar het goud van Zijn genade is, daar zuivert Hij in dit leven al. Als de grote Smid doet Hij dat goud in de smeltkroes (pan). Hij wakkert het vuur van de beproeving en de verdrukking zo gaande flink aan. Het hart begint te smelten. Het vuil komt bovendrijven. Met de schep van Zijn vermaningen en vertroosting neemt Hij het vuil weg. Het goud komt te voorschijn. Zo zuivert Hij het goud van Zijn genade van het goddeloze schuim en vuil dat er weer aan kleeft.

Zo zal Hij ook hemel en aarde nieuw maken. Hij maakt geen totaal nieuwe dingen, maar Hij maakt het bestaande nieuw door het te zuiveren. Hij reinigt hemel en aarde van alle vloek, de smet van zonde, de vloek van de zonde, de doorns en de distels. Hoe diep de zonde is doorgedrongen, zien we aan de afkeer van Gods Woord en geboden bij vele mensen. Hoe ver de vloek doordringt zien we in de vele milieuproblemen, aan het klimaatprobleem, aan de misoogsten, aan de woestijnen, aan het dierenleed, aan wereldwijde ernstige ziekten. Die vloek kunnen wij ten diepste niet wegnemen, hooguit verzachten. Hij alleen kan die vloek wegnemen, Die alles nieuw maakt. Alle schepselen zuchten daarom naar de openbaring van de kinderen Gods. Waarom leent u uw hart en jij je gedachten nog aan de duivel om die te laten vullen met vuile gedachten, trots en hebzucht? Geef uw hart aan Christus en je gedachten aan Hem. Hij legt die in het smidsvuur en maakt die tot een plaats waar Hij wonen kan. Hij maakt alle dingen nieuw.

Doet die oude natuur je verdriet? Kun je het bij het oude, het zondige niet meer uithouden? Hebt u daar smart over? Gaat je hart in droefheid uit naar God? *God zal al die tranen van de ogen afwissen.* Daar waar de zonde niets meer zal bederven, want daar zal geen bederf meer zijn. Geen hoogmoed, hartstocht, luiheid, ongevoeligheid en onverschilligheid zullen daar hinderen. Gevoelens voor de Heere zullen daar nooit meer koud zijn. De liefde tot Hem zal nooit meer onvolmaakt zijn. Het geestelijke leven zal niet meer op en neer gaan. De Heilige Geest zal niet meer bedroefd worden. Niets schandelijks zal meer gedaan worden. Geen onheilig of ijdel woord zal daar gesproken worden. Moeite met Gods wil zal er niet meer zijn, want daar is men met Zijn wil verenigd. Want Hij maakt alle dingen nieuw. O wankelmoedige, die zo worstelt met het oude bestaan en deze oude wereld: in deze onbedrieglijke en getrouwe aankondiging geeft God u een staf in de hand. Om u aan op te trekken op de reis door het nieuwe jaar. Wat is dat een houvast. Want Hij houdt

vast. Het is een woord dat niet breekt. ...*deze woorden zijn waarachtig en getrouw.*
Hij breekt ze niet in der eeuwigheid.

Ds. A.P. Muilwijk

AGENDA

Voor zover bekend bij het persklaar maken van deze kerkbode.

Van alle voornemens geldt: Zo de Heere wil en wij leven zullen, Jac. 4:15.

Kerkdiensten:

Zondag 10 januari

9.30 uur: Ds. H. Juffer

18.30 uur: Ds. H. Juffer

Collecten: 1 plaatselijk kerkenwerk, 3 aflossing kerk

Woensdag 13 januari

19.30 uur: Ds. A.P. Muilwijk, Bijbellezing

Collecten: 1 diaconie, 3 verenigingsgebouw Eben-Haëzer

Zondag 17 januari

9.30 uur: Ds. A.P. Muilwijk

18.30 uur: Ds. A.P. Muilwijk

Collecten: 1 Malawi, 3 aflossing kerk

De tweede collecte is altijd bestemd voor de kerkvoogdij.

Allen hartelijk welkom. In de eredienst wordt u allen in gepaste kleding verwacht. Vriendelijk verzoek aan vrouwen en meisjes om in rok of jurk te komen en een hoofddeksel te dragen. (Zie 1 Korinthe 11)

Doordeweekse uitzendingen van meditaties en verhalen 8 t/m 23 januari:

Vrijdag 8 jan.	15.00 uur	Meditatie ouderling A.C. Lokker.
Zaterdag 9 jan.	19.00 uur	Meditatie ouderling W.H. Klink.

Dinsdag 12 jan.	10.30 uur 19.00 uur	Samenspraak: Oude Teun en zijn buurman over de Christenreis, ouderlingen: A.J. Nelis en A.J. van Wijk. (slot) Herhaling uitzending van 10.30 uur.
Vrijdag 15 jan.	15.00 uur	Meditatie ouderling A.J. van Wijk.
Zaterdag 16 jan.	19.00 uur	Verhaal ouderling A.J. Nelis.
Dinsdag 19 jan.	10.30 uur 19.00 uur	Samenspraak: Bart en Kees over de zaligsprekingen, dominee H. Juffer en ouderling A.J. Nelis. Herhaling uitzending van 10.30 uur.
Woensdag 20 jan.	10.30 uur 19.00 uur	Meditatie van ds. J.H.C. Olie door ouderling A.J. van Wijk. Herhaling uitzending van 10.30 uur.
Vrijdag 22 jan.	15.00 uur	Samenspraak: dominee en Johannes rondom wedergeboorte en rechtvaardigmaking, ds. A.P. Muilwijk en ouderling A.J. van Wijk.
Zaterdag 23 jan.	19.00 uur	Meditatie ouderling A.W. Bruggeman.

VREUGDE EN VERDRIET

Berichten a.u.b. doorgeven aan dominee A.P. Muilwijk, telefoon 681355. Voor alles wat aangekondigd staat, gelden de woorden: "Zo de Heere wil."

Algemeen

Andere gemeenteleden die niet opgenomen zijn, maar wel kuren, onderzoeken en behandelingen moeten ondergaan, wensen wij Gods nabijheid en ondersteuning toe. Onder de jongeren van de gemeente zijn ook verschillende zorgen en noden. Wij wensen alle bedroefde en beproefde gemeenteleden toe een biddend leven aan de troon van Gods genade. "Ieder kruis is bedoeld om ons dichter bij God te brengen. Tegenslagen blijken vaak zegeningen te zijn" (ds. J.C. Ryle).

Dagboek jongeren

Op de laatste catechisatieavonden van 2020 zijn dagboeken uitgereikt aan de jongeren. Het gaat om het dagboek Profetisch Woord (over de Schriftprofeten van

het Oude Testament), Daaraan hebben veel predikanten en (oud-)ouderlingen met onderwijservaring meegewerkt. Elk dagboekstukje is hetzelfde opgebouwd: (1) wat staat er in dit Bijbelgedeelte, (2) wat betekent het en (3) wat betekent het voor jou. Deze structuur gebruiken we op de catechisatie ook nogal eens om een Bijbelgedeelte nauwkeurig te lezen. Deze opzet biedt ook jonge gebruikers van het dagboek houvast en een stimulans bij het dagelijkse Bijbel lezen. De dagelijkse uitleg van een Bijbelgedeelte eindigt met het opgeven van een Psalm. Daaronder staat een kort gebed om de jongeren aan te sporen tot persoonlijk gebed. Van harte wensen wij vanwege Gods vrije ontferming, dat het dagboek tot zegen mag zijn voor onze jongeren. Vraag het als ouders maar na, of uw kinderen het Bijbelgedeelte en dagboekstukje op een bepaalde dag gelezen hebben en wat zij ervan mochten onthouden en bewaren. Mochten er in de gemeente nog ouders zijn die een dagboek wensen voor hun kind(eren) of jongeren die er graag een zouden willen hebben, dan kunnen deze contact opnemen met de scriba, ouderling A.J. van Wijk (scriba@hmgouddorp.nl).

Vaccinatie

Verschillende vragen kregen wij over vaccinatie. Verschillende artikelen en brochures zijn hierover ook al verschenen. Wij wijzen op een brochure van de Landelijke Stichting tot Bevordering van de Staatkundig Gereformeerde beginselen: *Vaccinatie als een vooruitlopen afgewezen. Een bloemlezing uit eerdere getuigenissen tegen de variolatie en vaccinatie*. Bij deze stichting is ook de brochure aan te vragen. Daarin staat veel stof tot overdenking. Iemand die belijdt en beleeft dat alles in Gods hand ligt, ook ziekte en gezondheid, hoeft zich niet te laten vaccineren. Zo is de hoofdlijn van deze brochure. Hieronder vindt u een fragment uit een brief, die door gravin M.C. van Hogendorp geschreven is aan mr. I. Da Costa. Wij zouden niet willen beweren dat Da Costa geen kind van God was. Hij was een Jezus als Messias belijdende Jood geworden. Ten aanzien van vaccinatie was Da Costa echter van standpunt veranderd. Terwijl dit eerst wel het geval was, zag hij later geen kwaad meer in het middel van het vaccin, maar wel in het verkeerde gebruik daarvan, namelijk buiten het vertrouwen op God. Wij horen helaas in deze tijd veel over het vaccin, alsof wij ons daartoe moeten keren en daarop kunnen vertrouwen. Dat is zondig en verkeerd. Wij moeten tot God bekeerd worden en om Christus' wil door het geloof op Hem vertrouwen. De Heilige Geest wil die bekering en dat geloof

nog werken en versterken. Daar was Da Costa het van harte mee eens. Maar hij mocht het vaccin, dat in die tijd nog veel gevaarlijker was dan nu, als een middel uit Gods hand ontvangen. Gravin M.C. van Hogendorp kon dat echter niet (zie de brief bij **Voor u gelezen**). Zij zag het vaccin als een voorbehoedmiddel of voorzorgsmaatregel tegen iets wat haar en haar kinderen misschien helemaal niet zou overkomen. Haar standpunt was: medicijnen als je ziek bent; maar geen vaccin, waardoor je jezelf ziek maakt, tegen een ziekte die je helemaal niet hebt. Zij wilde evenwel niemand veroordelen die er anders over dacht. Ondertussen was zij werkzaam met God, die haar bijzonder zegende. Zij mocht zichzelf en haar kinderen aan Hem toevertrouwen.

Dit verschil in standpunten vinden wij ook bij Ezra en Nehemia. Het gaat daar niet over een vaccin, maar wel over een voorzorgsmaatregel, die de één wel aanvaardt en de ander niet. Zij maken beide afzonderlijk een reis vanuit Babel naar Jeruzalem. De eerste schaamt zich om een voorzorgsmaatregel te aanvaarden: een gewapend geleide soldaten op zijn reis naar Jeruzalem. Want Ezra mocht zijn vertrouwen op God stellen en had dat even te voren ook beleden aan de koning. Nehemia trof echter wel deze voorzorgsmaatregel: begeleiding door gewapende soldaten, terwijl hij helemaal niet wist of er wel struikrovers of ander gevaar onderweg over hem zouden komen. Maar het zou inderdaad dwaas en onverantwoordelijk zijn, om als je erop kunt rekenen, dat er struikrovers onderweg zijn, je ongewapend op weg zou gaan. Zowel Ezra als Nehemia belijdt echter achteraf, dat zij in Jeruzalem gekomen zijn door Gods goede hand over hen (zie Ezra 7:9 en 8:21-23; Nehemia 2:8 en 9). Daarom gaat het er maar om, wat u en jij ook doet: waar stel je je vertrouwen op, op een vaccin, of door bekering en geloof op de getrouwe God en Vader om Christus' wil? Hopelijk mogen velen daar biddend mee werkzaam worden en juist als gevolg van de hoog oplaaierende discussie over vaccinatie (verder) tot hartelijke bekering en geloof komen.

UIT DE PASTORIE

Voor u gelezen

Geliefde vriend en broeder in de Heere,
(...)

De heer C.B. Tilanus (1796-1883), professor aan het Gasthuis te Amsterdam, was onze dokter. En deze -een voorstander van de vaccinatie- kwam met al zijn redenen om mij over te halen om de kinderen -wanneer ik [bezwaar] tegen de vaccinatie had -te inoculeren (korsten die ontstonden op de huid ten gevolge van het virus leggen

in de neus van iemand die tegen de ziekte beschermd moet worden, A.P.M.), daar er nu zulke goede entstof voorhanden was van zo'n nauwe betrekking. Ik vroeg een dag van beraad en boog mij neer voor de Heere, Die alléén in dezen mij raad kon geven.

Mijn lieve Dirk (haar man, A.P.M.) verkeerde in hevige koorts, zodat ik hem over niets spreken kon. Van al mijn betrekkingen was ik afgesneden. En de ogen van onze wederzijdse ouders en van een talrijke familie waren op ons gevestigd. Ons oudste zontje was overleden en onze kleine Dirk, toen een halfjaar oud, was toen nog de enige stamhouder.

Maar mijn trouwe Verbondsgod was met mij. Hij gaf mij kracht en wijsheid en deed mij de volgende ochtend aan de geneesheer antwoorden: "Dat hetzelfde wat ik tegen de vaccinatie had, ik dat ook tegen de inoculatie had, namelijk het vooruit lopen van de Heere. En dat ik alles met gerustheid ontving wat Hij mij in Zijn wijsheid toeschikte. Maar dat ik niet besluiten kon een venijn in het gezonde lichaam van mijn kinderen in te brengen, terwijl ik niet wist of het 's Heeren welbehagen was dat mijn kinderen de ziekte kregen, ja dan nee. Dat ik mij in geen geneeskundige betogen inliet, dat ik daar geen verstand van had, maar dat mijn rede mij zei dat òf het voorbehoedmiddel (=voorzorgsmaatregel, A.P.M.) niets was òf dat men niet berekenen kon welke kracht het op het gestel van een kind uitoefende.

En ziedaar, waarde vriend, de twee argumenten die mij sindsdien altijd zijn bijgebleven en gedurende de tijd van 16 jaar door veel overdenking en toepassing en toetsing aan Gods Woord bevestigd zijn geworden.

(...) Ik was dus in gedurige aanraking met de besmetting, bepaalde het zogen van de kleine op vaste uren en reinigde en verkleedde mij alvorens bij de kinderen te gaan, en het behaagde de Heere hen zonder enig letsel te sparen.

En zou ik nu die God met Wie ik aldus werkzaam mocht zijn en Die mij in dat werk zo bijzonder zegende, niet ook de verdere zorg van mijn kinderen toevertrouwen en Hem in het minste vooruitlopen?

Mijn geliefde broeder, ik wil niemand veroordelen, maar mijn gevoelens staat vast in Hem Die Zijn dierbaar leven voor mij gesteld heeft en mij met dat leven ook alle dingen schenken wil.

(...) En nu vaarwel, geliefde vriend, de Heere zij met u en uw lieve vrouw en kinderen. Schrijf mij spoedig een woordje om mij te verzekeren dat u mijn geschrijf in liefde hebt opgenomen. Geloof mij van harte en in de Heere liefhebbende,

Marianne van Hogendorp

Ten slotte

In dit eerste nummer van het nieuwe jaar willen we de gehele gemeente Gods heil en zegen toewensen voor het nieuwe jaar. In de eredienst is dat niet de juiste plaats en gelegenheid. Daar mag de gemeente in Naam van God met Zijn zegen begroet

worden. Die zegen wensen wij niet aan te vullen of te verdringen door een wens in naam van mensen, met welke rijke Bijbelwoorden deze ook is aangekleed. Elke dienst mogen de dienaren van Gods Woord de gemeente welkom heten in de Naam des Heeren en tot slot Zijn zegen meegeven, met woorden die Hij Zelf daarvoor heeft gegeven en genoeg bevatten voor tijd en eeuwigheid. Wat is dat een voorrecht. Daar zouden wij niet graag onze armzalige, menselijke en burgerlijke wensen naast willen zetten, laat staan daarmee de eredienst beginnen. De gemeente wordt met Gods zegen begroet, niet in de naam van een mens, maar in naam van de eeuwige God Zelf. Zo doet ook de apostel Paulus aan het begin van zijn brieven. Hij groet de gemeente niet in naam van hemzelf en een medewerker, maar: "Genade zij u en vrede van God..." Wie de rijkdom van de zegengroet aan het begin en van de zegen aan het einde van elke dienst beseft, heeft niets anders en niets meer nodig. Dat geldt in het bijzonder ook aan het begin en aan het einde van een kalenderjaar.

Als ik u allen toch wat toe mag wensen in deze kolommen, dan wens ik dat we allen maar meer en meer mogen gaan beseffen van de rijkdom van de eredienst, zoals wij die kennen. Het gaat er niet om, dat er allerlei nieuwe dingen ingevoerd worden, maar dat wij een nieuw besef krijgen van de rijkdom daarvan. Nogmaals dank ik u en jou voor de vele goede wensen en mooie kaarten, aan ons en ons gezin. Vele kaarten hebben we mogen ontvangen. Dat doet goed. Wij wensen dat u voor het eerst of opnieuw God in Christus mag leren kennen en de rijkdom van Zijn genade in Hem. Dat de prediking mag zijn tot ontdekking van de zonde en mag leiden tot de bedekking door Zijn bloed. Dat het geloof van allen die Hem kennen mogen, meer mag worden geworteld in Hem, om uit Hem vrucht te dragen, tot eer en lof van Gods grote Naam.

Hij sterke en trooste ook in alle zorgen, moeiten, noden en verliezen die ook in dit nieuwe jaar zo pijnlijk gevoeld worden. Vertrouw op God, o volk in smart. Hij is dé Toevlucht te allen tijde. Dat wensen wij ook het gezin van uw vorige predikant ds. D. Zoet toe, waarvan wij aan het einde van vorig jaar vernamen dat één van de (schoon)ouders bezweken is aan het coronavirus. Wat een ernstige roepstem en nog vele roepstemmen daarnaast. Dit geldt ook voor het sterven van de kleinzoon van ds. K. Veldman en oud-klasgenoot van één van onze kinderen. Hij was nog maar 13 jaar oud. Bent u, ben jij bereid, wanneer het sterven wordt? Zo niet, word nog voorbereid en toebereid voor de grote ontmoeting met God.

Verder beleven wij spannende tijden en zien de tekenen van de tijden om ons heen. Maar deze dingen zijn voorzeggd. De mens der zonde, dat is die Gods wetten en geboden brutaal en stilzwijgend naast zich neer legt, komt al meer openbaar. Dat geldt op het gebied van het begin en einde van het leven, op het gebied van huwelijk en gezin, op het gebied van de gehoorzaamheid aan het door God gegeven gezag in kerk en wereld. Verleiding van valse leer en eenzijdige leer is volop aanwezig. Overheidsdwang dreigt om maar toe te geven aan onbijbelse waarden en normen.

En nog is het einde niet. Maar die de Heere mochten nodig krijgen en lief krijgen, hoeven niet ongetroost te zijn. Zijn evangelie mag nog verbreid worden. Voor Zijn volk Israël is er nog verwachting die vervuld moet worden. “Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is” (Lukas 21:28). Ontvang een hartelijke zegenwens vanuit de pastorie, mede namens mijn vrouw, onze kinderen en de kerkenraad.

Ds. A.P. Muilwijk V.D.M.

VAN DE DIACONIE

Diaconale collecte Malawi

HERSTELD HERVORMDE KERK **DIACONAAAT**

D.V. zondag 17 januari zal het collectedoel van de diaconiecollecte Malawi zijn.

Malawi is een land dat de afgelopen jaren geteisterd werd door overstromingen en honger. Al lange tijd ondersteunt de generale diaconale commissie projecten van de Reformed Presbyterian Church (RPC) in Malawi. De opbrengst van deze collecte is bestemd voor het jaarlijks uitdelen van voedsel aan gemeenteleden en voor landbouwprojecten. Een korte toelichting op de laatstgenoemde projecten: met het oog op de lange termijn probeert de generale diaconale commissie sinds 2018/2019 in samenwerking met de RPC de landbouwmethoden structureel te verbeteren. Daartoe ondersteunt zij projecten voor de verbouw van zoete aardappelen en maïs. Mogen we deze collecte van harte bij u aanbevelen?

VAN DE KERKVOOGDIJ

Mondkapjes

Velen van u geven gelukkig gehoor aan het dringende advies mondkapjes te dragen bij het binnenkomen en het verlaten van ons kerkgebouw. Tijdens de diensten komt het echter voor dat men de mondkapjes neerlegt op de kerkbanken. Om het risico van eventuele verspreiding van het coronavirus zoveel mogelijk te beperken, verzoeken wij u vriendelijk dit niet te doen, maar de mondkapjes in uw tas of in uw zak te doen. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking!

ALGEMENE BERICHTEN

Taxi naar de kerk

Wanneer u naar de kerk wilt en u heeft geen vervoer dan kunt u gebruik maken van de kerkauto. Vrijwilligers staan gereed om u op te halen en weer thuis te brengen. Hiervoor kunt zich aanmelden bij de coördinator van de kerkauto, tel.nr. 681940.

Kerkradio

Voor het aanvragen van kerktelefoon en het inleveren kunt u terecht bij de diaconie tel. 682904. Hier kunt u ook uw problemen doorgeven.

Geluidsbestanden

Geluidsbestanden van de kerkdiensten kunt u opvragen via preken@hhgouddorp.nl of via tel.nr. 682269. U kunt deze bestanden digitaal verkrijgen (wettransfer) of op audio-cd (kosten € 3,50). De opbrengst van de audio-cd's is bestemd voor de zending.

Ouderenbezoekwerk

Ouderen en/of eenzamen die graag regelmatig een bezoekje willen ontvangen kunnen zich aanmelden bij de coördinatoren van de Diaconale Vrijwillige Thuishulp 'ZorgSaam', tel.nr. 682277 of 681940

Bibliotheek 'Eben-Haëzer'

Nu de bibliotheek gesloten is kunt u boeken reserveren via de site: bibliotheekebenhaezer.auralibrary.nl/auraicx.spx

Wij zoeken de boeken die aanwezig zijn dan voor u op, en u kunt op donderdagavond tussen 19.30 en 20.30 uur deze boeken ophalen buiten bij de hoofdingang van Eben-Haëzer.

De boeken die u uit heeft kunt u mee brengen.

Als de huidige beperkingen weer worden opgeheven zijn we geopend op:

Donderdag: van 15.30 – 16.30 uur en van 19.00 – 20.30 uur

Vrijdag: van 19.00 – 20.30 uur

- Bij een bezoek aan de bibliotheek is een mondkapje verplicht.
- HOUDT ANDERHALVE METER AFSTAND HOU U HIER AAN!!!
- Heeft u klachten, bent u verkouden, KOM NIET!!
- Pak een winkelmandje bij de deur, en wacht even als ze op zijn.

- Kom met 1 persoon uit een gezin want er kunnen/mogen niet meer dan 4 personen in de bibliotheek.
- Probeer uw bezoek zo kort mogelijk te houden. Als iedereen rekening houdt met elkaar zal dit gaan lukken.
- Er is een pinapparaat voor de bibliotheek aanwezig, hiermee kan vanaf minimaal 1 euro contactloos gepind worden
- Komt u liever niet maar wilt u toch boeken, laat het ons weten. Reserveer uw boeken via de site of bel tijdens de openingsuren 0187-683896, dan bezorgen wij ze bij u thuis.

Telefoon: 0187-683896 tijdens openingsuren

E-mail: ebenhaezer.ouddorp@gmail.com

Website: <http://bibliotheekeben-haezer.auralibrary.nl/auraic.aspx>

ONZE LEDEN

Ledenadministratie

Adreswijzigingen, wijzigingen in gezinssamenstelling en andere zaken die leiden tot wijziging van de ledenadministratie bij voorkeur digitaal doorgeven aan administratie@hhgouddorp.nl of scriba@hhgouddorp.nl Indien u dit schriftelijk wenst te doen dan is het adres van de scriba: Bernhardweg 23, 3253 BC Ouddorp.

ACTIVITEITENCOMMISSIE KERKBOW

Begin december hebben we voor het eerst een winterbestelactie gehouden waarbij verschillende producten besteld konden worden zoals vis, kaas, oliebollen, bakkersproducten, snoep, bloemen, boeken en bloemen. Het aantal bestellingen overtrof onze verwachtingen, iets waar we erg dankbaar voor mogen zijn. De bruto opbrengst bedroeg € 3.752.46. Hier is de verkoop van advocaat door de familie Hoek (Oudelandseweg 4) inbegrepen. Er kan nog steeds advocaat gekocht en afgehaald worden.

EVANGELISATIECOMMISSIE 'DE VUURTOREN'

Kerst evangelisatie actie

Na de Heere die harten neigde, allen jong en oud hartelijk bedankt voor het bezorgen van de kerst evangelisatie kaarten, het was verblijdend dat we zoveel hulp kregen. Mogen we D.V. ook in de toekomst weer een beroep op u/jou doen? Laten we het evangelisatiewerk ook niet vergeten in ons persoonlijk gebed!

Evangelisatiecommissie 'de Vuurtoren'

HOMETEAM 'SPERANTA'

Perenactie

Wij mogen terug kijken op een mooie en geslaagde perenactie. Iedereen die peren of erwtensoep gekocht heeft heel hartelijk dank! De actie heeft het mooie bedrag opgehaald van € 850,55. Graag willen wij alle sponsors van de erwtensoep bedanken en landwinkel Keizer voor de peren. Bovenal willen wij God danken dat alles goed heeft mogen verlopen en dat Jantina nog het mooie evangelisatie werk in Roemenië mag verrichten.

Verlof

Jantina, Eugen en de kinderen hebben n.a.v. de maatregelen moeten besluiten helaas niet naar Nederland te komen. Het verlof stond eind december tot februari gepland. Omdat de toekomst nog onzeker is kunnen ze ook nog geen nieuwe plannen maken voor een verlof.

Wat zou het leuk zijn als ze juist nu in deze tijd veel kaartjes zullen ontvangen! Ze waarderen de betrokkenheid van de gemeente enorm. Stuur u ook een kaartje!?

Het adres is:

Strada Horatiu 32

Bloc F19, sc.1 ap.15

220116 Drobeta Turnu Severin

Mehedinti ROMANIA

GEDENK UW VOORGANGERS

Ds. IJ. Doornveld.(1)

Na het vertrek van ds. D.T. Meinsma naar Oene, wordt ds. C. Waardenburg van Goedereede consulent. Hij was als kandidaat op 1 april 1894 als predikant bevestigd in zijn eerste gemeente Goedereede. Ds. Waardenburg was afkomstig uit Oud-Beijerland en voelde zich onder de burgerbevolking goed op zijn plaats. Hij vertrok in 1898 naar St. Annaland. In een predikantenlijst van Goedereede met rijmpjes en bijschriften, die ooit in Eilanden-Nieuws gepubliceerd is, lezen we over hem:

*Tweejaren had Goeree geen dominee,
Toen kwam er een rechtzinnig predikant
In Waardenburg, die hier als proponent zijn intree
dee,*

En weggehaald werd door Sint Annaland.

Dat het 'klikte' met Ouddorps kerkenraad en consulent blijkt wel uit onderstaande lijst van beroepen predikanten, waarop ook de naam van de Goereese pastor prijkt. In ruim twee jaar tijd worden de volgende predikanten beroepen.

Ds. W.R. Kalshoven te Kesteren

Ds. Y.J. Bootsma te Zoetermeer

Ds. H. Feykes te Dordrecht

Ds. H. Doornveld te Wierden

De heer J.J. van Ingen, kandidaat te Utrecht

Ds. C. Waardenburg te Goedereede

Ds. D.E.J. Hupkes te Sprang

Ds. W. Zijlstra te Waddinxveen

Ds. E. Postma te Ameide en Tienhoven

Ds. J.W.H. Kalkman te Woerden

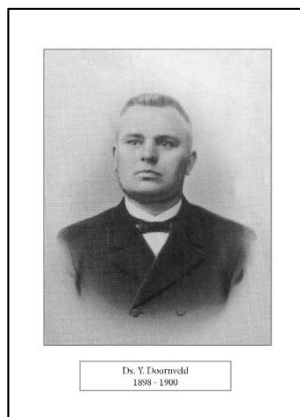
Ds. D.M. Boonstra te Ouderkerk a/d IJssel

Ds. A.J. Loois I.Mzn. te Delfshaven

Ds. E.J.W. Posthumes Meyes te Heinenoord

Ds. IJ. Doornveld te Den Ham.

Deze laatste neemt het beroep naar Ouddorp aan en op zondag 18 september 1898 wordt hij in onze gemeente bevestigd door zijn vader, ds. H. Doornveld van Bruchem, die, zoals boven vermeld, eerder ook in Ouddorp beroepen was. De tekst waarmee

de Bruchemse predikant zijn zoon bevestigt, is Jesaja 52 vers 7: *“Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschap, die de vrede doet horen, desgenen die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.”*

In de namiddagdienst gaat ds. IJ. Doornveld voor het eerst voor in eigen gemeente. De prediking is n.a.v. Psalm 39 vers 8: *“En nu, wat verwacht ik, o HEERE! Mijn hoop, die is op U.”*

Hervormd Ouddorp heeft weer een eigen predikant. Velen weten niet meer van hem dan zijn naam en de plaats waar hij vandaan komt. Zij zullen hem echter leren kennen door zijn werken in de gemeente onder jong en oud, aan de ziek- en sterfbedden en bovenal door de prediking van het onveranderlijke Woord des Heeren. (wordt vervolgd)

PUZZELHOEKJE

Oplossingen bij voorkeur inleveren via email: puzzel@hhgouddorp.nl.

Er is een toekomst vol van hoop

Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. 1 Petrus 1: 3

Er is hoop! Te midden van alle verdriet, pijn, moeite, is er hoop. De duivel doet zijn uiterste best om heer en meester in ons leven te zijn en te blijven. Er zijn natuurrampen, aanslagen, oorlog, honger en ziektes. We zuchten, we kijken uit naar iets beters, we verwachten iets beters: we hopen op iets beters.

Misschien ken je christenen van wie het leven er ook zo vaak hopeloos en zinloos uitziet, dat je haast niet kan geloven dat zij geloven in een God die de macht heeft in hemel en op aarde. In de Psalmen hoor je ook vaak de hopeloosheid en vele ‘waaroms’. Maar toch, vaak aan het einde van de Psalm, is daar hoop. De hoop op God.

Hoop wordt vaak in één adem genoemd met geloof, hoop en liefde. Hoop is ontzettend belangrijk in het christelijk geloof. Toen de Heere Jezus stierf leek alle hoop verdwenen. Maar dat was niet het einde. De Heere Jezus stond op de derde dag op uit de dood. Hij zit nu aan de rechterhand van God en Hij bidt voor Zijn kinderen. Hij stierf aan het kruis en droeg de toorn op de zonde en daardoor kan Hij straks aan iedereen die in Hem gelooft door de Heilige Geest een eeuwig leven met Hem in de hemel geven. Wij hoeven daarvoor niks te doen, alleen te geloven in Hem. Dat is genade.

Deze hoop, om straks door het geloof eeuwig bij Hem te zijn, is niet onzeker. Ze is verankerd (denk maar aan een schip dat vastligt) in Christus. Er zit helemaal niks van ons bij. Als er iets van ons bij zou zitten, dan zou het onzeker zijn, maar nu ligt alles vast in Hem. Als we bij Christus horen, dan zijn we een 'levende hoop' zegt Petrus (1 Petrus 1:3), dan mogen we in dit leven vol vertrouwen uitzien naar de toekomst. Ondanks onze ontrouw, blijft Hij trouw aan Zijn Woord!

Als je door de Heilige Geest overgezet bent van de duisternis naar het licht, dan leef je uit die hoop door Jezus als Heere over je leven te erkennen en door te doen wat Hij zegt. Petrus zegt ook dat we altijd bereid moeten zijn om te getuigen van de hoop die in ons is.

Straks komt Jezus terug, om te oordelen de levenden en de doden. De gelovigen zullen met heerlijkheid en eer gekroond worden en alle tranen zullen van hun ogen afgewist worden. Maakt die dag je bang, of kan je er verlangend naar uitzien?

Puzzel 1012 – Toekomst

Kraak jij de code? Elk cijfer is een letter. De klinkers zijn al gegeven. Weet jij welke zin hier staat? Tip: het is de eerste zin van een bekend lied/gedicht. En dat heeft natuurlijk te maken met het thema van deze puzzel... Lever de zin in als oplossing van deze puzzel.

Frans Verdoorn en zijn vriendjes

door Eva Corenwiijk

Een lelijke daad

Toen Henk om ruim half acht de kerk ingegaan was, waren Piet en Frans doorgeslenterd.

De avond was eigenlijk bedorven.

‘Zullen we maar naar huis gaan?’ zei Piet, ‘ik mag nooit zo erg laat thuis komen.’

‘Ook al zo’n braaf ventje’ schimpte Frans. ‘Wat zijn jullie toch beste jongens: de één moet naar de kerk en de ander vroeg naar bed!’

‘Ik ga nog liever naar bed dan naar de kerk’ zei Piet; ‘Ik hoef alleen ‘s zondags, dat is al erg genoeg.’

‘En nog liever zou ik elke dag mijn maag vol hebben’ zei Frans bitter. Hij rammelde van de honger.

‘Ik ga eens kijken op het land van Van Berkel’ vervolgde hij. ‘Verleden week zag ik de lui bezig appels in te kuilen; een paar appels minder uit de kuil zal die oude vrek niet missen.’

‘Maar als ze het weer eens zien?’ sprak Piet tegen. Uit zichzelf was hij nooit ondernemingsgezind en durfde alleen mee te doen als anderen voorgingen, liefst als er geen gevaar bij was. Hij was een echte pantoffelheld, die Piet.

‘Wat zou het’ zei Frans, ‘jullie zien overal leeuwen en beren; wie niet waagt, wie niet wint.’ Meteen versnelde hij zijn pas.

Piet liep zwijgend mee. Aan het einde van de Dorpsstraat koersten ze rechtsom naar de Parallelweg, waarlangs het land van de oude Van Berkel lag. Slechts enkele huisjes stonden langs deze eenzame weg.

Na enkele minuten lopen stond een blok van drie huisjes. In één er van woonde een oude weduwe, en in de andere twee vaste arbeiders van Van Berkel. Een brede dam gaf tegelijk toegang tot de huisjes en het land. Vlak achter de huisjes waren aardappelkuilen, en daarachter was voor korte tijd een grote hoop appels afgedekt. Er was bij de huisjes niets te horen of te zien; alleen het licht dat te zien was door het uitgezaagde hartje in de vensters, bewees dat de bewoners thuis waren.

Zonder te spreken liepen de jongens zo zachtjes mogelijk langs de huisjes heen, rechtuit naar de appelhoop.

‘t Was een kleinigheid een gaatje in ‘t stro en riet te maken waarmee de hoop gedekt was, en hun zakken vol te laden. Toen Piet zag hoe gemakkelijk en ongestoord hij

aan een zak vol appels komen kon, werd hij even moedig als Frans was, en nam er zoveel hij bergen kon.

Het gaatje werd weer zorgvuldig dichtgestopt en

‘niemand zal dat verklappen’ zei Piet.

‘Stil, niet dadelijk terug lopen’ waarschuwde Frans, ‘eerst luisteren of er niemand buiten gekomen is.’

Alles bleef stil, en al etende liepen de jongens van het land.

Toen ze langs het huisje van oude Bartje liepen, zei Frans: ‘Hé, joh, zullen we eens zien wat die oude opoe uitvoert?’

Hij was vanavond in een bijzonder baldadige stemming; dat overkwam hem wel meer als hij slecht gehumeurd was. Nooit werd hij er thuis op gewezen dat al zulk soort kwajongensstreken van kwaad tot erger leidden, en vooral dat iets stillerjes wegnemen hetzelfde is als stelen.

Wie zou hem dat ook geleerd hebben? Vader was erg onverschillig, vooral als hij geen werk had; zoveel als hij kon, stuurde hij de oudste kinderen de straat op. Een Bijbel had Frans in huis nooit gezien; in een kerk was hij evenmin geweest. Meermalen had hij z’n vader met grove woorden horen zeggen, dat die christelijke werkgevers je net zo goed lieten lopen als de anderen; terwijl ze zelf met een dikke overjas en gevulde maag plechtig naar de kerk stapten, hinderde hun de zorgen van een arme werkzoekende arbeider heel weinig. Dat was in hoofdzaak de opvoeding van vader.

Moeder was dikwijls ziek en scheen vaak te moe om iets te zeggen; ze was trouwens niet meer opgewassen tegen de groter en ondeugender wordende jongens.

Frans dacht uit zichzelf nooit verder na; hij had nooit iets beters gehoord: hoe zou hij dan anders kunnen doen?

De jongens slopen langs het venster: er was niets te horen. Alleen het licht dat door ‘t hartje scheen, was een bewijs dat de oude vrouw in haar kamertje was.

‘Als jij de bok staat, kan ik net door dat gaatje kijken’ zei Frans.

Piet bukte en zette zich stijf. Hè, daar viel een appel uit z’n broekzak - even oprapen.

‘Sta dan stil’ bromde Frans.

Na een minuut stond hij alweer op de grond.

‘Moet je zien, joh’ fluisterde hij, ‘ze zit in een grote leuningstoel bij de tafel te lezen in een dik boek: zeker ook al zo’n vroom zieltje. Ze heeft een witte muts op en de kat ligt op haar schoot te slapen.’

‘Slaapt ze zelf ook niet? fluisterde Piet terug.

‘Wie weet’ zei Frans, ‘we zullen haar tenminste even wakker maken, kom maar mee. Voorzichtig liep hij Piet vooruit, de dam over, een paar meter de landweg op.

‘Zag je die grinthoop hier vlakbij?’ vroeg hij aan Piet.

'We rapen ieder onze muts vol grint, dan klim ik op de vensterbank en gooi het grint door het uitgezaagde hartje tegen de ruiten: dan zul je die oude opoe eens zien opspringen!'

Piet zei niets, maar raapte ijverig zijn muts vol.

'Zouden de buren 't niet horen?' vroeg hij even later.

'Ach - jij hebt altijd wat; dacht je soms dat we bleven wachten tot ze kwamen kijken?' Eigenlijk vond Piet het wel griezelig leuk: wat zou dat oudje schrikken; jammer dat het nog niet veel donkerder was. Geen ogenblik dacht hij eraan hoe laag het was iemand op zo'n manier te plagen.

Piet had zijn opoe nooit gekend; ook zijn moeder was al lang gestorven. Vader werkte de gehele dag buitenshuis en kwam alleen 's avonds thuis. Zijn oudste zus zorgde voor de huishouding, maar er werd niet veel gelet op wat Piet uitvoerde. Hoe minder hij thuis was, hoe gemakkelijker zijn zus het vond - en het was Piet best naar zijn zin. Gewapend met twee volle mutsen grint liepen ze onhoorbaar terug. Toen hij weer op Piets rug geklommen was, gooide Frans het eerst zijn muts leeg door het gaatje. Kletterend rinkelde het grove grint tegen de ruiten en bleef op de vensterbank liggen. Toen gooide ook Piet z'n muts leeg tegen de vensters. Meteen renden ze de dam over, terug naar het dorp.

Op hetzelfde ogenblik hoorden ze een schreeuw uit het kamertje en enkele seconden later kwam een klein hondje keffend de hoek om hollen, beide jongens achterna. Ook hoorden ze uit het middelste huisje een deur dichtslaan en stemmen door elkaar roepen, maar ze gunden zich geen tijd even stil te staan om te luisteren hoe het af zou lopen.

Piet, die tamelijk dik was, hijgde als een trekhond en kwam al gauw enkele meters achter Frans aan gesukkeld.

'Toe, jo, wacht even' riep hij zachtjes.

Maar Frans scheen het niet te horen.

'Als die nare hond er maar niet was' bromde Piet. Op honden was hij niet bijzonder gesteld, vooral 's avonds niet als hij alleen was op een eenzame weg. Eerst toen het keffertje teruggedaan was, staakte hij zijn draf, en omdat hij geen kans meer zag om Frans in te halen, diepte hij als troost een appel uit zijn volle zakken; dat ze eigenlijk gestolen waren, kwam niet bij hem op en nog minder had hij spijt van de laffe streek waarbij hij Frans geholpen had.

(Wordt vervolgd)

Plaats een advertentie in De Kerkbode

Uw advertentie voor de volgende Kerkbode kunt u aanleveren uiterlijk D.V. zaterdag 16 januari 2020, 12.00 uur. Als het kan graag eerder. De volgende Kerkbode verschijnt op D.V. 21 januari 2020.

Alleen voor advertenties n.a.v. geboorte of sterven op zaterdag of zondag maken wij een uitzondering. U kunt in dat geval de advertentie inleveren tot maandags 12.00

uur. Inleveradres: **kerkbode@hhgouddorp.nl** of
Dorpsweg 61, 3253 AG Ouddorp